

## Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților trei ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan

Mă scriu în carte cu sărbătoare de arhieriei și Mă dau poporului Meu învățătură de viață, ca un Învățător Care-Și are grijă de ai Săi. Sunt Domnul Iisus Hristos Învățătorul și M-am făcut pildă de viață celor învățați de Mine pentru trăirea lor, așa cum un învățător poate fi adevărat învățător și cu putere pentru învățătură peste cei ce învață de la el viața. Așa i-aș fi voit Eu învățători pe cei ce s-au așezat în numele Meu peste oameni, o, și câtă viață ar fi în oameni dacă ar fi avut la cine să se uite ca să-și lucreze ei viața lor!

Eu sunt Păstorul Cel cu crucea în spate, însângerat sub ea cum am fost și neiubit de lumea cea plină de păcat, dar cei ce s-au așezat pe scaune de păstori nu stau sub cruce, ci își poartă la gât cruce strălucitoare și sunt măriți de lume cu podoabele lor bătute cu fir și n-au suferință pentru cruce, și numai slava cea trecătoare învață omul de la ei, și nu mai sunt pe pământ păstori cu milă de turma Mea cea săracă de duh și de har, și Mă fac Eu Însumi păstor peste ea și-Mi las glasul blând de păstor peste ranele ei, neștiute de ea rane, că nu mai are ea doctor ca s-o cerceteze pe ea și s-o aducă în brațe la izvor și la vindecare, așa cum Eu Mă dădeam celor zdrobiți sub bucuria vieții trecătoare și zbulcumiți apoi de amăgirea ei.

Am avut din timp în timp păstori cu milă și-Mi vegheau cu dreptate turma, dar cei drepti pentru ea încap cu greu cu lucrarea lor lângă cei numiți păstori numai pentru slava lor peste oameni. Au adunat părinții sfinți într-o singură zi de sărbătoare pe cei trei arhieriei ai Mei, Vasile, Grigorie și Ioan, păstori care s-au jertfit pentru asemănarea lor cu Mine, pildă făcându-se ei celor ce se vor păstori de suflete, dar amăgitorii Mi-au furat mereu slava Mea de păstor ca să se facă ei cu ea slavă pentru ei, numai că slava Mea este suferința, crucea purtată din greu, viață Mie dată spre răstignire, în locul celor ce păcătuiau pentru pedeapsa lor apoi.

Mare și multă a rămas pe pământ învățătura celor trei păstori, pomeniți azi în duh de biserică, prigoniți pe pământ în vremea lor de cei ce se așezau unul pe altul pe scaune de păstori pentru slava lor. Adevăratul păstor este cel ce arată celor învățați de el cum se suferă pentru vindecarea celor povățuiți de el pentru scăparea lor din vină, căci oamenii își fac rost de vină pentru viața lor cea fără de păstor peste ea, și apoi ei trebuie să sufere pentru curățirea lor ca să-și câștige înapoi viața irosită în păcat. Un păstor de suflete îi arată omului că păcătuiește împotriva vieții cea de la Dumnezeu lăsată pentru om și că trebuie să se vindece de păcat. Un păstor cu milă de oameni se ia la luptă cu vrăjmașul vieții omului și este rănit apoi în locul celor vindecați, și seamănă cu Mine cei ce păstoresc așa.

Eu, Domnul, Păstorul Cel cu crucea în spate și apoi așezat pe ea în cuie bătut, plin de răni pe drumul crucii pentru viața oilor păstorite, voi sta la judecată cu furii, cu cei ce și-au luat slavă de păstori în numele Meu, uitând ei ce trebuie să fie un păstor adevărat, după chipul și asemănarea Mea păstorind peste oameni, și voi sta de-a dreapta Mea cu cei ce au păstorit dându-și viața pentru om, așa cum Eu am păstorit, iar furii va fi să dea răspuns lui Dumnezeu pentru oile rătăcite și nepăstorite pe drumul cel plin de spini și de pălămidă, drum care-i răsare în calea omului cel căzut pe cale de șapte mii de ani prin neascultare, și pentru care Eu am ridicat pe umeri crucea Mea cea grea și M-am lăsat apoi pe ea întins în cuie ca să plătesc în locul omului simbria cea pentru păcatele lui și să-l dau pe el apoi Tatălui, ca trudă a Mea înaintea Sa pentru plânsul Lui cel după om. Amin.

— *De-a dreapta Ta suntem întru venirea Ta cu noi pe pământ cuvânt pentru judecata furului, o, Doamne, Păstor slăvit prin cruce între pământ și cer acum două mii de ani, și apoi slăvit prin toți cei ce sufereau de la cei necredincioși pentru numele Tău mare peste pământ! Toți trei într-un duh al iubirii de Dumnezeu am tânjit pentru Tine și pentru oile Tale, strivite pe*

*cale din pizma diavolului, care s-a așezat să-l cadă pe om dacă el a căzut din slava sa prin omul neascultării de Tine la început. Ne-am luptat cu duhul lui satana ca să scoatem oamenii de sub osânda lui, și am îndrăznit acestea toate în numele Tău, păstori cu milă de oi cum eram, căci așa ne-ai zidit Tu mai înainte să ne alegi păstori pentru oi prin iconomia Ta, o, și cât de disprețuiți și alungați am fost de arhieriei, de slujitorii de peste biserică atunci! Păstoream cu milă și cu dreptate peste cei ce li se făcea strâmbătate și povățuiam îndeaproape turma Ta din mijlocul ei, nu de pe scaune slăvite sau din haine strălucitoare, iar cei de lângă noi slujitori de biserică ne vindeau batjocurii și disprețului. Învinuirii și înjosirii ne dădeau cei ce aveau grijă de păcatele noastre, iar de ale lor ba, și așa ne dădeau ei prigoanei și suferinței apoi, ca să nu-i mai păstorum pe cei credincioși Ție și nu lor, căci cei credincioși își căutau prin noi mântuirea cea de la Tine, iar noi căutam prin ei mântuirea noastră prin lucrul nostru cel pentru ei înaintea Ta, dar nu ne-au putut îndura furii de cele sfinte, slujitorii de biserică îmbrăcați în piei de oi, și ne-au chinuit pe pământ și ne-au alungat ca stricători, iar urmașii lor ne-au zidit de atunci și până azi mormintele, înfrumusețându-ni-le, mărturisind ei prin aceasta că sunt urmașii celor ce ne-au nimicit dintre oameni ca să păstorească ei după plăcerea lor, după socoteala lor cea pentru ei, și nu după dorul Tău cel lung după om, ostoit în Tine numai de la cei ce au păstorit ca și Tine turma Ta pierdută, din pricina lipsei de păstori peste ea.*

*Venim cu Tine cuvânt pe pământ și mergem și intrăm în casa furului și a celui ce jură strâmb pe numele Tău și vor fi nimicite lemnele și pietrele ei, precum este scris în Scripturi despre efa în care se află toată fărădelegea și care va fi dusă în Babilon, la locul ei. Venim cu Tine în cuvânt și rostim în casa celor ce stau în numele Tău stăpâni peste oameni, și le cerem răspuns pentru viața oilor Tale și le spunem lor așa:*

*Pentru că ați păstorit cu asprime și cu cruzime oile, iar ele au rătăcit pe toți munții și dealurile, Domnul Însuși vine și păstorește și cercetează turma Sa, iar voi veți da Lui răspuns pentru ceea ce ați lucrat pentru El sau împotriva Lui peste oile Sale. Noi însă vă povățuim cu iubire, împăcați-vă cu Dumnezeu, că El este iertător și vă dă din plinul Său, din Duhul Său darul iubirii și al temerii de Dumnezeu, numai să-L primiți voi așa cum vine El la voi și să căutați să lucrați ca Domnul pentru turma Sa, căci nedreptatea cea pentru El și pentru oile Lui nu este lucrarea păstorilor, ci a furilor de oi. Fiți iubitori, fiți credincioși, fiți sfinți și nu vă îndoiiți în voi pentru aceste sfinte puteri pentru cei mântuiți! Deschideți Domnului! Iată-L cum vine la voi! Cunoașteți-L și primiți-L! El așteaptă să-I deschideți și să-L primiți ca să vă șteargă păcatele și să vă dați Lui și lucrului Său cel sfânt pentru Scriptura înnoirii lumii, că iată, vine Domnul, vine cu zecile de mii de sfinți ai Săi, precum este scris să vină, și fericiți vor fi cei ce vor spune Lui: vino! Amin.*

— O, stau și ascult iubirea și lucrarea voastră cea din dreapta Mea, o, arhieriei iubiți ai Mei. V-am dat menire mare acum, la sfârșit de timp, căci iconomia Tatălui Savaot v-a dat vouă partea să binecuvântați din cer cu binecuvântare arhierescă lucrarea cuvântului Meu cel de azi la începutul ei în anul 1955, și apoi iarăși, spre sfârșitul cel bun al mersului Meu pe mai departe apoi cu lucrarea Mea, cu noua Mea lucrare, căci am spus prin Duhul Meu: «Noi le facem pe toate!». Îmi fac lucrare mare pe pământ și zidesc Noul Ierusalim, și lucrarea cuvântului Meu a mers din greu vreme de cincizeci de ani ca să ajung cu ea la praznicul cincizecimii ei, la Scriptura de Nou Ierusalim, de nou popor, buchet de flori, culese cu lacrimi și cu dor nestăpânit ca să-l pun în glastră înaintea Tatălui și să-l pun în sfeșnic ca să lumineze și să zidesc pe el viața veacului ce va să fie după învierea morților, precum este scris. Amin.

Binecuvântată este lucrarea Mea arhierescă prin voi în mijlocul poporului Meu cel nou! Voi sunteți martorii Mei cei din cer, și tainic am lucrat și lucrez prin voi, prin lucrarea ungerii Mele celei de azi, ungere din cer, după rânduiala lui Melchisedec, așa cum este scris în Scripturi despre lucrarea cea tainică a lui Dumnezeu peste cei credincioși la sfârșit. Mângâiați-vă, că și Eu Mă mângâi, căci truda, ca și durerea Noastră, este grea. Așa Ne este și așteptarea, iar cei

necredincioși vor fi rușinați când Domnul va șterge lacrima celor disprețuiți de ei pentru mersul Meu cel greu pe mai departe prin cei credincioși, și cărora li se șterge orice greșală, căci sunt credincioși, și duhul pocăinței este duhul lor. Amin, amin, amin.

*30 ianuarie/12 februarie 2010*